

HUMANA | 30 years
Fundación Pueblo para Pueblo 1987-2017

OCTUBRE 2017

Edició especial | Distribució gratuïta

Fem 30 anys

Editorial

Fidels als nostres valors

Ser una entitat sense ànim de lucre, tenir un model de finançament que combina recursos propis gràcies a una activitat mercantil (la venda de roba usada amb finalitat social) i recursos externs, assolir els 30 anys d'activitat i gaudir d'una raonable bona salut no és poca cosa. N'hem d'estar satisfets i orgullosos.

Compartim aquesta satisfacció i orgull amb tu i amb la resta dels milions de donants de tèxtil, clients de botigues, col·laboradors públics i privats i treballadors que durant aquests 30 anys han donat suport al treball de la Fundació.

No som aliens al fet que algunes veus dins de la societat han dubtat del nostre model al llarg d'aquestes tres dècades. De fet, aquests dubtes ens han ajudat a millorar en nombrosos aspectes. Aquestes veus, a més, han anat assumint que el nostre ha estat i és un model innovador de gestió del residu tèxtil amb una clara vessant social.

Considerats durant anys com una ONG atípica i diferent, avui altres organitzacions (de mitjana i gran dimensió) comencen a desenvolupar iniciatives similars per al seu finançament.

Hem crescut i millorat sent fidels als nostres valors, sabent que sempre queda marge per augmentar els esforços i aconseguir objectius més elevats: la protecció del medi ambient i la millora de les condicions de vida d'aquells que més ho necessiten són dos fronts on queda molt per fer.

No podem abaixar la guàrdia.
Ajuda'ns a no fer-ho.

30 anys d'història

Un col·lectiu de persones amb un desig comú posen les bases d'allò que avui són les diferents organitzacions que formem part de la Federació Humana People to People. Ho fan a partir de la lluita contra l'Apartheid i del coneixement adquirit amb els seus viatges per diferents països de l'Àfrica Subsahariana.

Al 1977 es crea UFF a Dinamarca, la primera d'aquestes organitzacions. Durant els deu anys següents, neixen les Humana de Noruega, Suècia (ambdues al 1979), Zimbabue (1980), Guinea Bissau (1981), Moçambic (1982), Zàmbia (1985), Àustria i Angola (ambdues al 1986) i Finlàndia (1987). El 30 de juliol d'aquest mateix any neix l'Associació Humana en incriure-la en el registre de Barcelona.

El 30 de juliol del 1987 l'Associació Humana s'inscriu oficialment al registre de Barcelona

Al setembre del 1987 es col·loquen els primers contenidors al carrer, es lloga un espai per a classificar la roba recollida i a l'octubre obre la primera botiga: és a Santa Coloma de Gramenet (Barcelona). Durant els primers anys els contenidors són de fusta. Avui, la recollida es duu a terme amb

contenidors metàl·lics que garanteixen alts de nivells d'usabilitat i seguretat; també utilitzem un programari específic de gestió per a la recollida i sensors volumètrics que ens indiquen si els contenidors estan plens.

La recollida selectiva de residus urbans a Espanya va néixer el 1982 amb els primers contenidors de vidre al carrer. Nosaltres vam ser pioners en la fracció del tèxtil usat, cinc anys després. La resposta inicial davant la proposta d'Humana (donar una segona vida a la roba amb una finalitat social) va ser molt bona. Cal tenir en compte que a Espanya existia una llarga tradició d'allargar la vida a la roba: estàvem acostumats a lliurar-la a familiars o a amics, per la qual cosa l'aparició dels primers contenidors per a la recollida selectiva de tèxtil constituïa una nova via per a promoure'n la reutilització.

Al 2002 comença la transformació de l'Associació Humana en l'actual Fundación Pueblo para Pueblo, en un procés que culmina al 2010. La figura jurídica de Fundació encaixa millor amb la nostra filosofia de treball.

Hem crescut any rere any sent fidels a la nostra missió des del 1987, sabent que sempre queda marge per a seguir millorant. L'organització ha aconseguit la maduresa com a Fundació avalada per uns sòlids valors i un elevat nivell de professionalització i compromís amb la societat.

A la dreta, Elisabeth Molnar, directora general d'Humana, en un dels primers acords signats per a la recollida de roba.

On som

SEU CENTRAL:
 Pol. Industrial L'Ametlla Park
 C/ Aiguafreda, 12
 08480 | L'Ametlla del Vallès
 [Vallès Oriental]
 Tel. 938 402 182

Andalusia

Pol. Ind. Arco, Parcel·la 1
 18250 | Valderrubio (Granada)
 Tel. 958 454 912

Pol. Ind. Fridex

Calle Fridex, 10
 41500 - Alcalá de Guadaíra
 [Sevilla]
 Tel. 954 772 506

Astúries

Pol. Ind. Asipo
 Calle A, Parcel·la 1, Nave C
 33428 - Llanera
 Tel. 985 267 599

Balears

Avda. Son Noguera, 22 Nave 18-19
 Pol. Ind. Son Noguera
 07620 - Lluçmajor [Mallorca]
 Tel. 902 170 273

Comunitat Valenciana

Pol. Ind. Mas del Jutge
 C/ dels Rajolers, 19
 46900 - Torrent [València]
 Tel. 961 341 605

Pol. Ind. Agua Amarga

Av. d'Elx, 182
 03008 - Alacant
 Tel. 965 280 384

Gàlícia

Lugar da Gándara, s/n
 15881 - Sergude - Boqueixón
 [A Coruña]
 Tel. 981 511 852

Madrid

Pol. Ind. Polvoranca
 C/ Camino de la Polvoranca, 3
 28914 - Leganés
 Tel. 916 423 189

C/ Alcalá, 171
 28009 - Madrid
 Tel. 914 320 734

Navarra

Pol. Ind. Noain Esquiroz
 C/ T 30
 31110 Galar
 Tel. 948 316 357

BOTIGUES:

Barcelona
 Avinguda Meridiana, 314
 Avinguda Paral·lel, 85
 C/ Astúries, 41
 C/ Calàbria, 33
 C/ Creu Coberta, 110
 C/ Fabra i Puig, 138
 C/ Hospital, 91

C/ Mallorca, 592
 C/ Provença, 167
 C/ Provença, 500
 C/ Roger de Llúria, 9
 C/ Sants, 295
 C/ Santa Eulàlia, 116
 [L'Hospitalet de Llobregat]
 Via Júlia, 72

C/ Viladomat, 51
 Ronda de Sant Antoni, 45
 Ronda Universitat, 19
 Travessera de Gràcia, 80-82

Madrid

C/ Alcalá, 171
 C/ Alcalá, 190

C/ Alcalá, 312
 C/ Alcalá, 434
 C/ Atocha, 33
 C/ Atocha, 68
 Avda. de la Albufera, 15
 Avda. de la Albufera, 137
 C/ Cartagena, 117
 C/ Cea Bermúdez, 13

C/ Corredora Baja de San Pablo, 23
 C/ Doctor Esquerdo, 174
 C/ Laguna, 123
 C/ López de Hoyos, 145
 C/ Luchana, 5
 C/ Marcelo Usera, 70
 C/ Nuestra Señora del Carmen, 7

Paseo de las Delicias, 55
 C/ Princesa, 81
 C/ Ríos Rosas, 31
 C/ Raimundo Fdez. Villaverde, 12
 Ronda de Atocha, 16
 C/ Toledo, 42

Sevilla

C/ Marqués de Pickman, 33
 Avda. Menéndez Pelayo, 52
 C/ San Jacinto, 69

Granada

Avda. de la Constitución, 20

Tres dècades donant una segona vida a la roba usada

Des del 1987 hem recollit 276.144 tones de roba i calçat usat a Espanya gràcies a les teves donacions

Tres dècades recollint roba usada donen per a molt: multitud de reptes; decisions preses (la immensa majoria, amb encert; d'altres, no tant); alguns obstacles (gairebé sempre superats) i desenes de milers d'hores de treball i esforç. Un treball que és possible gràcies a l'obstinació de les persones que formem part d'Humana, la seu social de la qual sempre ha estat a l'Ametlla del Vallès. Unes poques al principi, 500 avui dia, especialitzades en la recollida i preparació per a la reutilització del tèxtil usat.

Els contenidors estan dissenyats per a prioritzar-ne la usabilitat i la seguretat per als donants.

La generació de residus està estretament relacionada amb el creixement econòmic: a major desenvolupament econòmic, major volum de residus generat. Per això, l'increment d'allò que ja no fem servir s'ha vist acompanyat d'un esforç legislatiu i una millora dels sistemes de gestió. El context actual està marcat per la Directiva 2008/98/CE Marc de Residus, des de la qual emana la legislació espanyola, autonòmica i local.

La legislació a Catalunya ve determinada pel Programa general de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya 2020

(PRECAT20), l'objectiu del qual és reduir el volum de residus generat i incrementar-ne la preparació per a la reutilització i el reciclat, amb la finalitat de disminuir-ne la quantitat que arriba als abocadors. Hi ha avenços per a assolir-ne una millor gestió, però queda molt per fer.

Segons les últimes caracteritzacions de Ministeri de Medi Ambient, el 5% dels residus domèstics són tèxtils, la qual cosa suposa anualment 1.067.400 tones a Espanya. Aquesta quantitat mostra que cada ciutadà genera 23 kg anuals de roba que no fa servir.

Humana Fundación Pueblo para Pueblo va ser pionera en la recollida i preparació per a la reutilització de roba usada. En 30 anys de recollida selectiva, la solidaritat de la població ha permès recuperar 276.144 tones de roba a Espanya, l'equivalent a omplir més de quatre vegades un gran estadi de futbol. Són peces que majoritàriament estaven en bon estat i Humana n'ha pogut allargar la vida útil per a donar-les una finalitat social (posant l'accent en la cooperació al desenvolupament i també al territori més proper) i promoure al país la protecció del medi ambient.

Preparats per a una nova Setmana Europea de Prevenció de Residus

Felicitem a Caprabo pel premi que va aconseguir en l'edició de l'any passat

Representants de Caprabo i de la conselleria de Territori i Sostenibilitat en el lliurament del premi.

Del 18 al 26 de novembre se celebra una nova edició de la Setmana Europea de Prevenció de Residus, una campanya centrada en donar a conèixer mesures per a reduir la generació de resi-

du. El dia temàtic d'enguany se centra en allargar la vida dels productes i duu com a eslògan: "Donem-li una nova vida".

Nosaltres ens hi involucrem amb activitats pròpies i d'altres amb els nostres col-

laboradors. Una de les accions consisteix a recollir el màxim de quilos de roba durant aquella setmana. L'any passat hi vam recollir 108 tones que van estalviar l'emissió de 324 tones de CO₂ a l'atmosfera. El nostre compromís és superar enguany ambdues xifres!

D'altra banda, des d'Humana felicitem efusivament a Caprabo, que va guanyar la passada edició del Premi Europeu de Prevenció de Residus en la categoria "Empresa" per la campanya "Jo em comprometo!". Aquesta acció estava centrada a sensibilitzar els seus clients sobre el consum responsable, la importància d'allargar la vida de la roba i evitar el malbaratament alimentari. Nosaltres hi vam col·laborar (de fet, hi hem fet accions conjuntes en les darreres edicions de la Setmana), concretament en les accions que ens són pròpies, com és fomentar la reutilització de roba usada.

La candidatura de Caprabo, que va rebre el guardó al mes de maig de mans del conseller Josep Rull, va ser seleccionada per l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) per a representar el nostre territori entre les regions europees que hi van participar.

L'any passat, fins a 262 entitats van organitzar un miler d'iniciatives a Catalunya, cosa que otorga molt mèrit al premi de Caprabo. D'entre les diferents accions de conscienciació i sensibilització que va impulsar aquesta empresa, nosaltres estàvem implicats en dues: la primera, titulada "Dóna una segona vida a la roba i les sabates", es va centrar en repartir fulls informatius als clients dels supermercats (també hi va participar l'entitat Roba Amiga); la segona va consistir en el taller de sensibilització "Hi ha Roba Estesa" a la botiga Caprabo de Mollet del Vallès (Vallès Oriental).

Fites en

1987

L'Associació Humana s'inscriu al Registre d'Associacions de Barcelona el 30 de juliol.

Obrim la primera botiga, a Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès).

1988

Adquirim 214 contenidors per al servei de recollida de roba usada.

1993

Establím la seu a Paret del Vallès (Vallès Oriental).

1995

Per primer cop superem les 1.000 tones de roba recollides anualment.

Realitzem donacions a diferents projectes de cooperació per un import de 33,5 milions de pessetes.

1996

L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI) ens concedeix 19,9 milions de pessetes destinats a una escola de formació de professors a Angola.

2002

Aportem fons econòmics i roba per a dur a terme 29 projectes a sis països.

2007

Inaugurem la botiga número 15 a Espanya.

Superem els 8,2 milions d'euros destinats a projectes de cooperació al desenvolupament en 20 anys.

2009

Posem en marxa el Programa de Bons d'Ajuda.

La plantilla arriba a les 200 persones; el 56% són dones.

2010

L'Associació Humana canvia la forma jurídica i passem a ser Humana Fundación Pueblo para Pueblo.

14 administracions públiques ens concedeixen 1,8 milions d'euros de subvencions per a projectes de cooperació.

Primera edició de l'Humana Day.

2011

Superem la xifra de 20 botigues a Espanya.

L'AECID (abans AECI) dona suport simultani a 10 projectes de cooperació i un d'educació al desenvolupament, impulsats per la Fundació.

30 anys

1997

1998

1999

2000

2001

Iniciem el servei de recollida de roba a la Comunitat de Madrid.

Per primera vegada, enviem més de 1.000 tones de roba a l'Àfrica.

Obrim la primera botiga a Madrid.

Comencem a recollir roba a Astúries.

Inici del servei de recollida de roba a Galícia i Andalusia.

Inaugurem dos nous centres de classificació de roba a Espanya: al de l'Ametlla del Vallès s'hi afegeixen un a Valderrubio (Granada) i un altre a Leganés (Madrid).

Obrim la primera botiga a Andalusia, a Granada.

Inici del servei de recollida de roba a Castilla i Lleó i Castilla-La Manxa.

2012

2014

2015

2016

2017

Celebrem el 25è aniversari i obrim la botiga número 25.

Destinem 3,8 milions d'euros a cooperació. Més del 50% procedeix de fons generats amb la roba usada.

Neix el programa d'agricultura social 3C. Conreem el Clima i la Comunitat.

Superem el milió de clients a les botigues *secondhand*.

Donem suport a 61 projectes de cooperació al desenvolupament a 18 països.

La plantilla arriba a les 400 persones, el 65% són dones.

Les centrals de classificació aconseguixen un any més que el percentatge d'aprofitament del material processat superi el 90%.

Fem 30 anys! Gràcies per acompanyar-nos en la nostra feina diària a favor de la sostenibilitat.

Roba usada amb finalitat social

Amb la venda de roba usada a països com Guinea Bissau atenem la demanda de la població que no pot comprar peces noves i hi generem fons per a la cooperació al desenvolupament.

Els projectes de cooperació a què dóna suport Humana ha involucrat a 2,4 milions de persones en 30 anys

Després de tres dècades de feina al Sud, és hora de fer balanç: la combinació de fons propis i externs ha permès que la sostenibilitat sigui un dels nostres signes d'identitat.

En 30 anys hem destinat 30,63 milions d'euros a cooperació al desenvolupament, una mitjana d'un milió d'euros per any; 20,67 milions d'euros corresponen a fons propis, generats amb la gestió de roba usada.

En conjunt, 2,4 milions de persones han participat en els projectes a què donem suport, la qual cosa dóna una idea de la dimensió de la feina implementada: l'objectiu ha estat sempre treballar al costat de les persones, potenciant el seu apode-

rament amb la finalitat de que prenguin les regnes del seu propi progrés.

En aquests 30 anys, l'ajuda internacional al desenvolupament ha evolucionat profundament. Al 1994 es va produir a Espanya un canvi important en aquest àmbit: el genocidi de Rwanda va suposar un impuls per a el "Moviment 0,7% ja" i per a la famosa acampada que ho va acompanyar. Això va permetre que la cooperació comencés a formar part de les dinàmiques de la societat, malgrat que les ONG reclamaven aquest percentatge per a l'ajuda al desenvolupament des de principis dels anys 80.

Segons l'Informe "Ajuda Oficial al Desenvolupament de l'Administració Ge-

neral de l'Estat. Proposta Pressupostos Generals de l'Estat per al 2017", de la Coordinadora d'Organitzacions de Cooperació al Desenvolupament (CONGDE), l'Ajuda Oficial al Desenvolupament (AOD) ascendeix enguany a 2.450,72 milions d'euros, el 0,21% de la Renda Nacional Bruta (RNB). En termes absoluts significa 54 milions d'euros més que allò pressupostat al 2016, un increment del 2,3%, que amb prou feines es correspon amb el creixement de la RNB des del passat any.

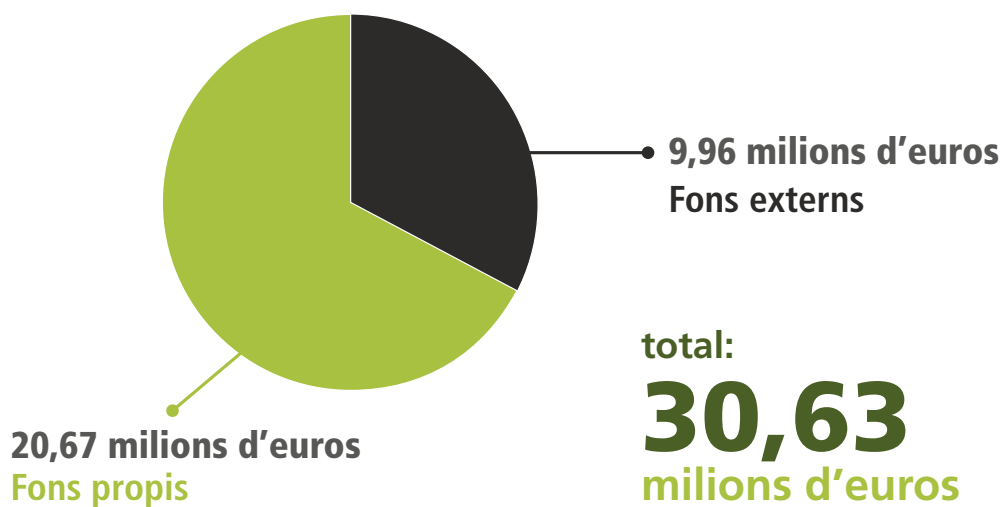
L'AOD es manté, per tant, en nivells molt allunyats del compromís internacional d'aconseguir l'objectiu del 0,7% reafirmat recentment per Espanya i ens desvia del camí de convergència amb els

nostres socis europeus ja que la mitjana europea és del 0,51%. Aprofitant la celebració del Dia del Cooperant, el passat 8 de setembre, les organitzacions del tercer sector vam posar de nou de manifest la importància d'incrementar els fons per a cooperació. A més, en els darrers anys l'ajuda al desenvolupament ha passat a estar molt lligada als interessos comercials, deixant en ocasions en un segon pla el foment de la millora de les condicions de vida dels menys afavorits.

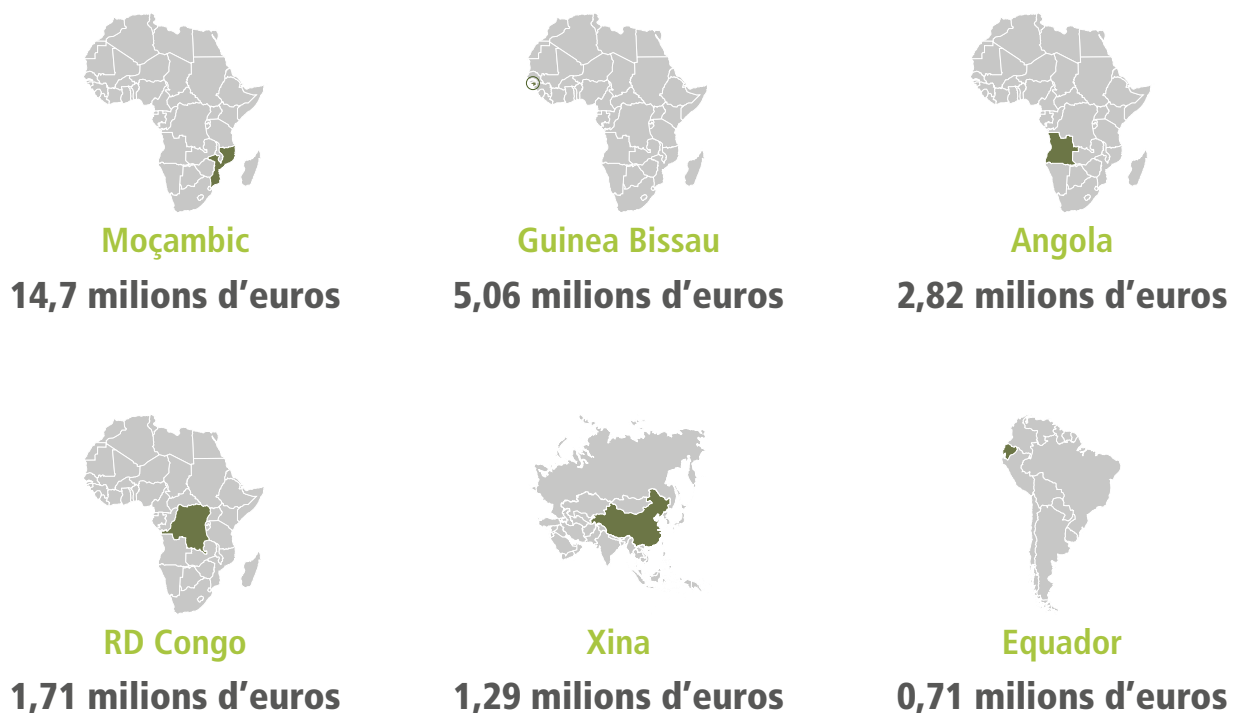
En aquest context, l'expressió "Roba usada amb finalitat social" aconsegueix el seu veritable significat: davant la reducció dels fons de cooperació, cal tenir més capacitat de convertir el tèxtil en recursos per al desenvolupament.

Fons destinats a cooperació

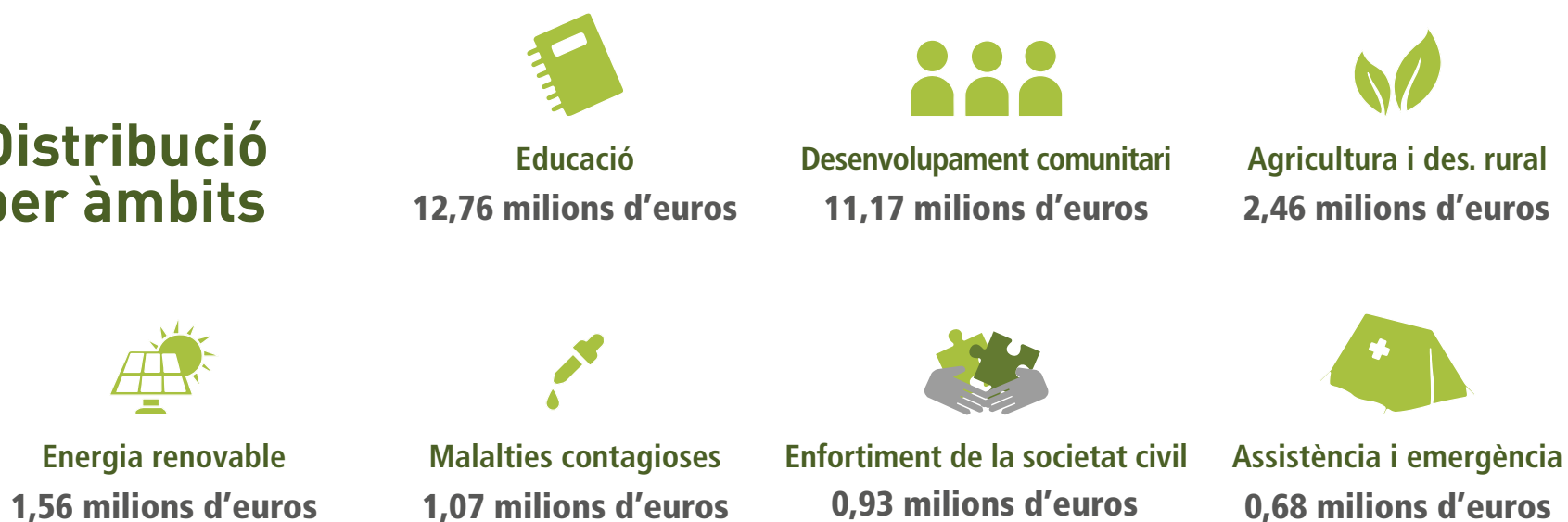

Distribució per països

Altres països: 4,34 milions d'euros

Distribució per àmbits

Cooperació al desenvolupament en primera persona

Un grup de treballadors d'Humana viatgen a Guinea Bissau per a conèixer els projectes que hi impulsem

S'hi van fer dues expedicions. Tots van conèixer de la mà dels nostres col·legues d'ADPP la feina que desenvolupem a Guinea Bissau en els àmbits d'educació, agricultura i energies renovables.

Humana és roba usada. I cooperació al desenvolupament, suport local i sensibilització. Amb motiu del 30è aniversari hem engegat un Programa de Beques de Viatge destinat als membres de la plantilla amb més de cinc anys d'antiguitat, per a conèixer en profunditat la nostra tasca als països del Sud.

Un dels objectius ha estat estrènyer dins del propi equip els llaços i els ponts que existeixen entre els diferents departaments, i entre el treball de recollida i valoritza-

ció de roba usada a Espanya i de cooperació al desenvolupament als països del Sud. El programa ha inclòs la visita a diversos projectes de Guinea Bissau, de la mà del nostre soci local ADPP. Un altre dels propòsits ha estat potenciar les relacions amb els nostres col·legues del país africà.

Anys enrere havíem promogut viatges similars. En guany hem decidit dotar de més entitat a aquesta activitat, convertint-la en un programa de caràcter permanent, la periodicitat del qual podria ser anual. Els

participants, a més, s'han compromès a explicar la seva experiència a altres membres de l'equip, familiars, donants de tèxtil, clients de botigues... La finalitat és ajudar a augmentar la visibilitat de la tasca de cooperació al desenvolupament de la Fundació i com aquesta feina és possible gràcies a la valorització de la roba usada que recollim.

Hi han participat 13 persones dels departaments de Promoció i Recollida, Classificació, Botigues i 3C. Ha estat una experiència que mai oblidaran!

Emocionats amb "Persones", la pel·lícula del nostre aniversari

A finals d'any estremem "Persones. Humana. La Pel·lícula". Protagonitzada pel nostre equip, mostra la tasca diària de l'organització mitjançant situacions quotidianes. La feina que hi fem no seria possible sense el teu suport, per descomptat. El rodatge va tenir lloc entre els mesos d'abril i maig a Barcelona, Madrid, Sevilla, Granada, la Corunya i Oviedo, i també a Guinea Bissau.

Algunes de les entitats que hi han col·laborat són: els ajuntaments d'Alcobendas (Madrid), Guillena (Sevilla), Otura (Granada) i Arbúcies (la Selva), l'institut L'Escorial (Madrid), la Universitat de Huelva, la Global Bussiness School Barcelona, Aura Fundació (Barcelona), ACLAD-Associació Ciutadana de Lluita contra la Droga (la Corunya), l'Hospital de San Agustín d'Avilés (Astúries) i el Centre Comercial Los Prados d'Oviedo.

Moltes gràcies a tots, perquè sense la seva col·laboració la pel·lícula no podria ser una realitat. La podem veure al nostre canal en YouTube (hi pots accedir a través de la nostra web) i a la web humana-lapelicula.com

La segona mà sempre ha sigut una bona opció per a mi, trobo que només té avantatges. Felicitats a Humana per l'aniversari, que puguem continuar comprant coses maques a preus molt bons i que d'aquesta manera pugueu ajudar a molta gent.

Gemma, clienta de botiga de Barcelona

Va ser una grata sorpresa descobrir que la Fundació, alhora que recull i classifica roba, ofereix programes com el dels Bons d'Ajuda. Fa falta que la ciutadania sigui més conscient de la tasca que desenvolupen organitzacions com la vostra.

Ana, regidora d'Otura (Granada)

El nostre va ser un dels primers centres comercials on la Fundació va començar a recollir roba, fa uns 15 anys. Durant aquest temps, s'ha consolidat com a punt de referència per a la donació de tèxtil, amb unes 100 tones recollides anualment.

Patricia, gerent del Centre Comercial Los Prados d'Oviedo (Astúries)

El rodatge de "Persones" ens ha permès descobrir la riquesa dels punts de vista que aporta l'equip. I de somriures com aquests...

Nosaltres treballem per les persones: les d'aquí i les que estan pitjor que les d'aquí. La col·laboració amb Humana ens ajuda a posar en valor la roba. A més, la cooperació comença aquí i acaba a molts altres indrets del món.

Jaume, regidor d'Atenció i Serveis a les Persones d'Arbúcies (la Selva)

Un dels valors més importants de la nostra escola és la sostenibilitat. Humana n'és un bon exemple.

Andrea, coordinadora de Global Bussiness School (Barcelona)

entrevista Josep Maria Tost

Director de l'Agència de Residus de Catalunya

Després de les fraccions bàsiques, arriba l'hora del tèxtil

La conscienciació ciutadana és fonamental per a millorar les xifres de recollida i reutilització, assenyala

El director de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) dirigeix des de fa sis anys aquest organisme regulador. Cap altra autonomia disposa d'una entitat amb un nivell de coneixement i d'intervenció tant alt.

Catalunya recull selectivament el 41% dels residus domèstics. La legislació europea obliga a que abans del 2020 arribem a un mínim del 50%, destinats a la preparació per a la reutilització i el reciclatge. Ho farem?

Pot ser complex. A més, l'objectiu de país és arribar al 60% de reciclatge al 2020. Ens queden anys pel davant i hi ha la voluntat de fer-ho. Hi ha comarques i municipis que ho superen llargament. Tenim dues accions importants a fer: trobar sistemes de recollida municipals molt més eficients, com ara el porta a porta o recollides individualitzades. I potenciar la reparació i la reutilització, i el condicionament de les deixalleries,

que a Catalunya reciclen un 20% dels residus que reben, però en països més avançats arriben al 50%.

La població és conscient de la importància de la reutilització i la reparació?

N'hi ha una part molt conscienciada però n'hi ha una altra que no s'hi preocupa. Hem de fer accions de conscienciació social, com a ciutadans tenim uns drets i uns deures, entre ells el deure ambiental i cívic de mirar d'aprofitar les coses quan acaben la seva vida útil. Tenim assignatures pendents que hem de treballar; després dels envasos, el paper i el cartró, l'orgànica i el vidre, arriba l'hora dels residus tèxtils i els olis de cuina. El nivell de reciclatge del tèxtil encara és molt baix.

Al juny del 2015 es va presentar la "Guia de bones pràctiques per al reciclatge dels residus tèxtils i de calçat a Catalunya". Un dels conceptes que s'hi va destacar és precisament que el tèxtil és una

de les fraccions amb el nivell de valorització més alt però en canvi se'n recull selectivament molt poc.

És un tema de conscienciació, d'explicar-ho a la gent. A Catalunya es generen unes 140.000 tones anuals de residu tèxtil i bona part acaba a la fracció resta i d'aquí a l'abocador i a la incineració. Hem de prendre consciència per a optimitzar-ne la recollida ja sigui via contenidors, recollides porta a porta... El ciutadà ha de ser conscient de què el tèxtil té un valor. Però encara costa, bàsicament també perquè aquí utilitzem molt la roba i hi ha gent a qui li sap greu donar una peça que està molt gastada, per tant la llença a la resta perquè li fa vergonya donar-la. Cal treballar el tema ambiental. A la resta d'Europa ens duen una generació de diferència. Com tot a la vida, els hàbits són fonamentals i la conscienciació, també. Cal educar la població, s'hi ha d'invertir molt en educació de proximitat i conscienciació.

La reutilització és un factor clau que haurà d'anar creixent

Aquesta educació, aquests recursos... han de ser aportats per l'administració o pels gestors de residus?

Ha de ser una acció col·lectiva. Estem davant d'un canvi de model social, econòmic i ambiental. Per tant els actors polítics s'han de creure que invertir en allò vinculat amb el medi ambient és clau. Segurament no té beneficis a dos anys vista o a una legislatura vista sinó a llarg termini. Si hi ha voluntat política, hi ha diners per a fer coses.

Quina prioritat té per a l'Agència la gestió del residu tèxtil?

Després de les fraccions bàsiques, les següents en potencial i en quantitat són el tèxtil i l'oli de cuina. Hem de conscienciar als ajuntaments que cal treballar-hi. També amb els productors del tèxtil, és clar. Una altra acció important podria ser tenir algun tipus de SIG com succeeix a França; implicar als productors, alguns dels quals ho estan fent per un tema de reputació, com ara H&M; buscar acords amb productors perquè es pugui aprofitar el sobrant del tèxtil... Aquí hi ha un espai important per a conscienciar les empreses, que cada cop estan més preocupades pel seu impacte ambiental. Els clients també es consciencien a poc a poc i volen que el cotó de

La conscienciació ciutadana és molt important, però no troba que manquen més contenidors al carrer on la gent hi dipositi la roba que no utilitza?

Evidentment, quantes més facilitats donis per a reciclar, millor. Miri, qui vol reciclar la roba, si no té un contenidor al costat de casa ja es mourà per trobar-lo. En canvi, un altre ho tindrà a pocs metres i la llençarà a la brossa. És un tema de voluntat, qui vol reciclar ho fa i ho duu al punt de Càritas o a una botiga d'Humana o a un contenidor adequat. Per a la població que és més acomodaticia i no vol que li trenquin els hàbits ni la seva comoditat, com més possibilitats i més punts de recollida, millor. Per això les botigues de roba poden ser un bon punt de recollida.

Les nostres ja ho són.

També és un tema cultural: la roba és una cosa íntima i ens fa vergonya donar quelcom que hem aprofitat molt. La dels països del sud d'Europa, en comparació amb els del nord, té menys qualitat i la gastem molt més. I hem d'acabar amb aquesta vergonya perquè una camisa que està molt gastada segurament no servirà per a una botiga però sí que se'n podrà aprofitar la matèria primera.

També cal que expliquem molt bé a la població què en fem de la roba que recollim.

Sí. La gent es pregunta: què se'n fa? Qui hi guanya? S'acaba el mateix amb el sector dels envasos i amb la brossa. La brossa la recull un privat que guanya diners a costa meua, es diu la gent. Quanta més claredat, millor. Què se'n fa de la roba? Quanta es ven a botiga? Quanta s'exporta i com es fa? Amb aquest tèxtil estem ajudant a mercats tercers o els estem matant? Quanta més informació, millor.

Cal desenvolupar acords com el Pacte de la Roba i ampliar-ne el nombre d'agents implicats

Abans ha parlat del Pacte per la Roba. Al 2011 l'Agència va signar un protocol de col·laboració amb Inditex i Roba Amiga per a desenvolupar un model de gestió integral dels residus tèxtils. Quin balanç en fa?

Diria que ha anat bé. Volem que evolucioni. A Catalunya generem 140.000 tones de residus tèxtils de les quals reciclem poc més d'11.000, per tant hi ha molt recorregut a fer. Tenim clar que aquest àmbit és estratègic i mentre no hi hagi un SIG, que seria el més recomanable, cal buscar acords voluntaris. La preocupació per la reputació ha fet canviar a les empreses. Guanyar diners sempre és legítim i si veuen que guanyen clients oferint aquesta concessió ambiental i de recuperació de materials, molt bé. L'important és que es recuperin tones, que no vagin a l'abocador. I la suma d'accions de les empreses, d'accions com la vostra, el paper dels ajuntaments i de l'Agèn-

cia... Cal fer aflorar la problemàtica del residu tèxtil i prendre'n consciència. Ens en sortirem. En aquest sentit, el Pacte per la Roba ha d'incloure més gent del sector i marcar pautes d'actuació.

La competència en la recollida de residus és dels ajuntaments.

Sí, l'Agència en fa la planificació i la recollida. El tractament l'han de fer ells.

N'hi ha que obtenen molt bons resultats en matèria de residus i d'altres que no tant. Com ho valoreu?

Cert, el mosaic és ampli en els 948 ajuntaments i 42 comarques del país. El que dèiem de la voluntat política: n'hi ha que aboquen més esforços en temes musicals, culturals o turístics i n'hi ha que tenen més sensibilitat en matèria de residus. Aquí entra la figura, per exemple, dels educadors ambientals a peu de carrer, que van al càmping, a l'hotel, a les associacions de comerciants... És una qüestió de consciència i de canvi d'hàbits. Anem als consells d'alcaldes de Catalunya per a explicar-los que estem en un escenari d'economia circular, hem d'optimitzar recursos. Potser el nostre dia a dia ens impedeix pensar més enllà de sis mesos o un any però està clar que tenim uns deures com a societat, hem de fer accions per a preservar recursos per a les properes generacions.

El ciutadà ha de ser conscient de què el tèxtil usat té un valor

Un altre factor clau per a millorar la recollida de residus és assegurar-ne la correcta traçabilitat.

Això és clau. L'Agència vol informació: on es genera el residu, de quin tipus és, quines quantitats, qui el transporta, qui el gestiona i finalment on va. La traçabilitat en garanteix una correcta gestió.

Com de transparent és la traçabilitat dels gestors del tèxtil, segons l'Agència? Parlem d'un sector que és molt heterogeni i no està organitzat.

Això passa en el tèxtil, els olis i algun altre com el dels RAES. Tradicionalment, a Catalunya hi ha hagut petits operadors locals o comarcalment treballant en un sector molt atomitzat i fragmentat, amb molt de voluntarisme. És bo que hi hagi aliances per poder funcionar bé i per tenir volum. Cal fer coses que fugin del voluntarisme, però això requereix temps.

Cada cop més proliferen concursos reservats exclusivament a entitats d'inserció laboral.

No es tracta de factors condicionants sinó que la inserció laboral puntua positivament. Ho trobo bé. Hem de ser molt realistes: hi ha una part de la població amb diferents complexitats socials que, per desgràcia, difícilment trobaran feina en un altre àmbit. Hi ha pocs espais per a ells i el sector dels residus, en canvi, ajuda a la seva integració. Els àmbits de reciclatge, reparació i recuperació són propensos a donar feina a aquests per-

filis i per tant trobo bé que hi hagi aquestes clàusules.

Nosaltres també generem llocs de treball però no entrem a la categoria d'inserció laboral.

Ho entenc, però tinc clar que és dels pocs àmbits en què es pot fer aquesta inserció. Us hi haureu d'adaptar.

Diria que la fracció tèxtil està al mateix nivell de consideració social que la resta de fraccions?

No i això és deu al desconeixement i a un tema d'hàbits. També hi ha un factor d'acumulació: un estudi europeu que afirma que cada família acumula a casa uns 16 kg de RAES: el mòbil, la màquina d'afaitar, la torradora... I 100 piles per família. Amb el tèxtil passa igual: quanta roba tenim a l'armari? N'ets conscient quan fas una mudança i llavors sí fas la gran acció de reciclatge.

A Catalunya generem 140.000 tones de residus tèxtils de les quals reciclem poc més d'11.000

A Catalunya hi ha espai per a més operadors de gestió del tèxtil?

No ho sé, el cert és que actualment estem reciclant per sota del 8% de les tones de residu tèxtil que es generen. Hi ha molt recorregut. La conscienciació ambiental encara és molt tendra, hi ha gent que considera que no va amb ella, no li interessa, especialment entre els joves de 20 a 35 anys i en teoria és una generació formada o més formada que les anteriors. En canvi, els nens petits ajuden molt als pares

Aquest 8% pot augmentar a curt o mig termini?

Crec que sí, amb acords voluntaris amb productors, és clau un pla de contenidors al carrer, fer campanyes als comerços que poden actuar com a punts de recollida, conscienciar per aconseguir un canvi d'hàbits, les deixalleries com espais de recollida de roba...

Humana fa enguany 30 anys. Què opina de la nostra trajectòria?

A Catalunya heu fet una evolució important de proximitat i a favor de treballar amb els agents locals. Heu fet una tasca important de conscienciació però hem de continuar avançant.

Director de l'ARC i alcalde

Josep Maria Tost i Borràs va néixer a Riudecanyes (Baix Camp) l'any 1971, d'on és l'alcalde des de fa 22 anys. "Com m'ho faig per a compaginar ambdues funcions? Tinc un equip municipal molt bo", assegura. Defensor de la reutilització, confessa que no compra roba de segona mà: "Sempre compro al mateix lloc de Reus i, darrerament, per Internet. No tinc temps per a més".

la camisa sigui orgànic o ecològic, saber què se'n fa quan acaba la vida útil de la peça... Tot això ajudarà a que facin acords amb els operadors que esteu en el mercat de la recuperació del tèxtil. Per tant, des de l'administració hem de conscienciar al ciutadà i evitar que moltes tones de residu tèxtil acabin a l'abocador, hem de difondre que hi ha contenidors a peu de carrer, que hi ha entitats que recullen... D'altra banda, el propi productor o comercialitzador ha de ser conscient que és corresponsable de que s'allargui la vida útil d'un producte. I també hem de desenvolupar acords com el Pacte de la Roba i ampliar-ne el nombre d'implicats.

Un Sistema Integrat de Gestió (SIG) és una mena de patronal que defensa els interessos d'un sector. A Catalunya podria haver-hi un del tèxtil usat?

A Espanya no n'hi haurà més, de SIG. El ministeri, que té la potestat d'impulsar-los, no té voluntat de fer-ho i Europa ho deixa a mans dels estats. Fins que Madrid no hagi aprovat el paquet d'economia circular no crec que s'ho plantejgin. La clau passa per arribar a acords voluntaris. Si seria possible impulsar-ne un SIG autonòmic? No, legalment no podem.

3C lliura hortalisses ecològiques al rebost solidari de Tordera

Hi contribueixen tots els activistes, tant els antics com els nous

Activistes, voluntàries i el tècnic agrícola, a l'hort de Tordera. Les caixes contenen els productes que aniran al rebost.

Unes caixes descansen a l'interior de l'hivernacle. Apparentment són ordinàries però aquests objectes de fusta donen sentit, en bona part, a la feina que fem a Humana. Contenen hortalisses destinades al rebost solidari de Tordera (Maresme) i són recollides periòdicament per unes voluntàries. És l'aportació solidària dels activistes del projecte 3C Conreem el Clima i la Comunitat.

Fa més de dos anys que va arrencar el 3C a Tordera en un espai de 1.750 m² cedit per l'Ajuntament, a l'entrada del poble. Ho va fer amb els mateixos reptes que la resta d'hortos socials que impulsem a Espanya: que els usuaris aprenguin a treballar una parcel·la, que siguin autosuficients per a produir aliments ecològics i de proximitat, i que puguin convertir l'hort en un espai relacional.

Els horts socials no tenen data de caducitat, sí en canvi la permanència dels participants: dos anys. L'etapa de la primera promoció va finalitzar i en van arribar una desena de nous (alguns estan derivats de l'àrea municipal de Serveis Socials; d'altres responen a peticions directes). Els primers activistes continuen a les seves parcel·les: disposen encara de l'assessorament del nostre tècnic agrícola, l'Àngel Cabezas, però ja no depenen d'Humana sinó que s'autogestionen, amb el vist-i-plau del Consistori.

Precisament per a poder-hi continuar, s'han compromès a fer una donació periòdica al rebost municipal, anomenat Centre de Distribució d'Aliments i Roba (Cedar). Recentment es va formalitzar aquesta iniciativa en un acte amb la presència del regidor de Serveis Socials, Àngel Pou; l'ambientòloga municipal, Belén Valle; la responsable del Cedar, Montser-

rat Arroyo; Damiana Conde, que està al capdavant del programa 3C, i el tècnic Àngel Cabezas.

Les donacions poden arribar als 300 kg mensuals

El compromís a què ha arribat la desena d'activistes certificats (els que ja han rebut la certificació pels dos anys de feina) és cedir el 10% de la seva producció al Cedar. Unes voluntàries recullen cada dimecres al matí les caixes plenes de verdures i hortalisses ecològiques i s'ho enduen al rebost. La primera setmana es van endur 30 kg de carbassons, cogombres, tomàquets, enciams i albergínies. Al 3C de Tordera s'han produït 7,5 tones en dos anys, així que es calcula que el Cedar podria rebre més de 300 kg mensuals.

La iniciativa va sorgir per a mantenir el vincle i el compromís dels activistes que havien acabat el cicle. "És un acord entre diverses parts", explica l'Àngel, "la permanència dels antics activistes contribueix a mantenir el teixit social no només entre nosaltres sinó també amb les entitats locals. En haver rebut la nostra formació, aquestes persones són ara capaces d'assolir la sobirania alimentària i a sobre no només produeixen aliments per a ells sinó per a d'altres que no hi tenen accés".

Des del Consistori, Belén Valle reconeix que és una idea fantàstica: "Ha estat molt ben rebuda per tots. També és una manera d'incentivar als activistes per a mantenir i treure rendiment al terreny. Tots els que s'hi han quedat estan motivats. Van sortir del projecte 3C i ara caminen sols, per tant aquesta acció els

proporciona eines per a continuar treballant i donar-los una mica de sortida".

El cert és que tots els usuaris, antics i nous, hi col·laboren. En Rafael Abril, de 77 anys, no hi està obligat però ha fet amb gust: "Primer reparteixo la producció entre els fills. Si en sobra, la dono al banc d'aliments". En Jairo López, de 63 anys, i la seva esposa, Judit Landoño, de 55, també pertanyen a la segona promoció d'usuaris i hi col·laboren sense pensar-ho. "Hi produïm per a autoconsum, és clar, però cobreix les nostres necessitats i a més ens en sobra. Tenim molt clar que cal ajudar a qui menys té, hi aportem sempre que podem", explica la Judit, que acaba de deixar a les caixes un bon grapat de tomàquets, albergínies, carbassons i pebrots. En Víctor Llenas, de 76 anys, és un dels activistes que està obligat a donar part d'allò que conrea: "Em sembla fantàstic. No cal que m'ho demanin, això surt d'un mateix".

La Montse Arroyo i la Susana García han vingut en cotxe per a empor-

tar-se les caixes d'hortalisses, avui són 24 quilos en total. El Centre de Distribució d'Aliments i Roba compta amb una quinzena de voluntaris i voluntàries i reparteix menjar a més de 300 persones derivades de Serveis Socials.

"La idea ens va semblar perfecta", reconeix la Montse, "al principi vaig pensar que la donació afectaria als activistes, que els hi trauríem part de la seva producció i que ho notarien molt, però l'Àngel ens va tranquil·litzar i ens va assegurar que n'hi havia per a tots".

"Iniciatives com aquesta donen sentit a la nostra tasca", assegura l'Àngel Cabezas

El menjar que reparteixen des del rebost prové de la Unió Europea, del Banc d'Aliments i de les compres que fa l'Ajuntament de Tordera, "el suport del qual és fonamental", segons les voluntàries. "Les verdures fresques de l'hort social són molt benvingudes, mai s'ha de dir que no a qualsevol ajuda", insisteix la Montse. A l'estiu, la donació del 3C ha sigut setmanal però des del setembre esdevé quinzenal, donat que la producció de tardor i d'hivern és més reduïda. "Iniciatives com aquesta donen sentit a la nostra tasca al territori", conclou el tècnic agrícola de l'hort.

3C arriba a Andalusia

3C Conreem el Clima i la Comunitat s'ha implantat a Andalusia. Tres anys després d'iniciar el programa i de consolidar-se a la Comunitat de Madrid (Leganés i San Agustín del Guadalix) i Catalunya (Cornellà, Palau-solità i Plegamans, Tordera i Cal·lella), el mapa d'hortos socials compta amb un nou projecte a Palomares del Río (Sevilla), un espai de 1.400 m² i amb una quinzena d'activistes.

Rafael i Judit, dos dels activistes nous, escolten les indicacions de l'Àngel.

Amb Acord de París o sense

L'accés a energies sostenibles ha de ser l'eix fonamental en la lluita contra la pobresa, les malalties i la desigualtat al món

La batalla per a reduir les emissions i que el conjunt dels habitants del planeta accedeixi a energia sostenible no pot ser vista únicament com una qüestió de lluita contra el canvi climàtic. Ha de situar-se al capdavant de la política de desenvolupament mundial i com a eix fonamental per a combatre la pobresa, les malalties i la desigualtat al món.

L'Objectiu de Desenvolupament Sostenible (ODS) número 7 (el compromís de la comunitat per a proporcionar accés universal a fonts d'energia modernes, de fiar, assequibles i sostenibles per al 2030) representa una bona oportunitat per a oferir enormes beneficis socioeconòmics a les comunitats en desenvolupament i promoure-hi el creixement sostenible a llarg termini. La retirada dels Estats Units de l'històric acord climàtic de París no ha de ser una excusa perquè la comunitat internacional vacil·li.

500 milions de persones sense electricitat

No obstant això, tampoc hem de subestimar la grandària del desafiament. Segons

l'Agència Internacional de l'Energia, al 2040 més de 500 milions de persones de l'Àfrica Subsahariana no tindran accés a l'electricitat, la qual cosa afectarà directament a la capacitat industrialitzadora de la zona i a la seva dependència del carbó, a diferència de les riques nacions de l'hemisferi nord. D'altra banda, el nombre de persones que depenen de combustibles i tecnologies contaminants ha augmentat des del 2010 situant-se al voltant dels 3.000 milions.

Per aconseguir les fites de l'ODS7, la comunitat internacional ha de repensar radicalment els models existents. Els governs i el sector privat han d'ampliar les infraestructures, millorar les tecnologies i proporcionar els recursos, el lideratge i el suport necessaris perquè les comunitats prenguin la iniciativa i assegurin que les persones puguin accedir a fonts d'energia sostenibles allà on visquin.

Aquest objectiu està al nostre abast. Les energies renovables són més assequibles, amb plantes solars de gran escala que són capaces de produir energia més barata que la fòssil i nuclear que es genera en molts països. Les indústries solar i eò-

lica creen llocs de treball 12 vegades més ràpidament que la resta de l'economia dels Estats Units, mentre que el nombre d'ocupacions en renovables continua augmentant a tot el món.

Fins i tot en àrees de difícil accés, al marge de les xarxes energètiques convencionals, les comunitats poden accedir a energies netes a través de xarxes de petita escala i instal·lacions domèstiques individuals. L'any passat, l'Índia va invertir gairebé 3.000 milions de dòlars en fons estatals per a la fabricació de panells solars, i compta amb el compromís que els inversors internacionals destinaran més de 100.000 milions de dòlars per al desenvolupament de l'energia solar.

Les comunitats locals, la clau

Els governs nacionals, les institucions i el sector privat tenen un paper essencial en l'àmbit de l'ODS7. Tanmateix, són les pròpies comunitats les que tenen la clau de l'èxit i per això han de situar-se al centre dels esforços per aconseguir solucions sostenibles. Les organitzacions internacionals podem contribuir eficaç-

ment al desenvolupament de les comunitats locals mitjançant l'establiment de sistemes d'energia renovable centrats en pràctiques agrícoles sostenibles.

La introducció d'infraestructures comunitàries pot facilitar l'assoliment d'objectius més amplis; es tracta d'una oportunitat per introduir i gestionar noves tecnologies per a promoure fonts sostenibles d'energia i dur a terme la transferència d'aquesta tecnologia a la comunitat. En lloc d'imposar pràctiques alienes en comunitats remotes, la plena incorporació de la població local als projectes proporciona la base per a expandir i replicar el projecte en altres comunitats, oferint-los la possibilitat que liderin ells mateixos el seu desenvolupament. Mitjançant aquest tipus d'enfocaments assegurarem que la comunitat internacional se centri en l'accés universal a una energia neta i sostenible.

Text basat en l'article de Jesper Wohlert, Coordinador General d'Humana Fundación Pueblo para Pueblo, publicat per DEVEX, portal especialitzat en informació per a la comunitat global de cooperació al desenvolupament.

La clau és oferir l'oportunitat a les pròpies comunitats de liderar el seu desenvolupament, també en l'àmbit de l'energia. Un exemple és el de la imatge: una dona a Watine (Guinea Bissau) manté a punt la placa solar que alimenta la bomba per a l'extracció d'aigua.

L'impacte positiu de la roba usada a l'Àfrica

Expliquem quin és l'itinerari que segueix la que enviem a Moçambic

On va a parar la roba que deixem al contenidor? Arribarà a la gent necessitada?”. Són les preguntes més recurrents quan dipositem una bossa amb roba usada en algun dels punts de recollida que tenim a peu de carrer o quan la lliurem a qualsevol botiga d'Humana. La resposta és senzilla: la roba es classifica i, en funció de la seva qualitat, es destina a la venda a botigues pròpies, al reciclatge per aprofitar la matèria primera o s'envia a l'Àfrica.

El 38% de les peces que Humana classifica es dirigeix principalment a Guinea Bissau i Moçambic. Si ens centrem en aquest segon país, la venda de roba de segona mà va començar als anys 80 i des d'aleshores manté els mateixos objectius: d'una banda, oferir peces de qualitat a preus assequibles a la població amb menys ingressos i, d'una altra, generar recursos per als programes de desenvolupament que lidera el nostre soci local, ADPP-Moçambic.

El camí que segueix la roba fins al país africà és el següent: Humana selecciona les peces més adequades al clima i els gustos de la població local, abans d'exportar-les. Es compacten i es premsen en bales d'entre 400 i 500 kg, es carreguen en contenidors i s'envien per vaixell amb destinació al port de Beira, la segona ciutat més poblada després de la capital, Maputo.

El nostre soci local s'encarrega de rebre-les i dipositar-les en magatzems o centres de tractament on novament es classifiquen (fins a 72 categories o qualitats diferents) i s'empaqueten en bales o fardells de roba de 15 kg i 45 kg, que posteriorment es venen a majoristes. La cadena finalitza quan aquests comercialitzen les peces en mercats locals.

Alcina Mateus té 24 anys, el seu marit es troba a l'atur i cuida dels fills petits de la parella. Ven roba infantil obtinguda mitjançant ADDP-Moçambic en un petit mercat, situat darrere dels més moderns edificis de Beira. “Vaig començar a vendre aquesta roba fa un any i ja tinc una clientela fidel. Amb el que obtinc dono de menjar als meus fills i puc garantir-los que vagin a escola. No vull

La població local accedeix a roba i calçats de segona mà de qualitat a preus assequibles.

que siguin com jo, que no vaig poder estudiar”, confessa.

Jorge Viegas, de 49 anys, ven roba des de fa 18 i en tot aquest temps ha creat dotzenes de llocs de treball. Alguns dels seus antics treballadors ara són competidors seus. “No em fa res, hi ha lloc per a tothom!”, reconeix aquest professional veterà, “quan vaig començar érem tres o quatre venedors, ara som deu vegades més, però hi ha espai per a tots perquè la gent demana roba de qualitat i a bon preu”.

El nostre soci al país ha pogut crear-hi 520 llocs directes de treball

La roba de segona mà està a disposició del consumidor final a 24 punts de venda a l'engròs, repartits pel territori. Tot el procés (recepció, classificació i venda) ha permès la creació de 520 llocs directes de treball i proporciona una via regular d'ingressos a 6.000 venedors o clients

i a més de 25.000 persones que treballen per compte propi en el sector. Des d'ADPP-Moçambic calculen que la xifra de destinataris o consumidors finals ascendeix a cinc milions i afegeixen que més del 70% de la roba arriba al medi rural, on els habitants amb prou feines poden accedir als comerços de roba.

ADPP-Moçambic enumera els beneficis que comporta la seva feina:

- Proporciona a la població roba de segona mà i sabates de bona qualitat a preus assequibles. Moçambic és uns dels països amb menys desenvolupament del món: els seus indicadors socioeconòmics el situen a la cua dels estats que integren l'Índex de Desenvolupament Humà (al 2016 ocupava el lloc 178 de 186). Amb una població de 28 milions d'habitants, es calcula que sis de cada deu viu amb menys de 90 cèntims d'euro al dia.
- Crea llocs de treball, tant directes com indirectes.
- Els permet generar fons per a projectes de desenvolupament, principalment en l'àmbit de l'educació així

com el sanitari, agrícola i d'energies renovable. En l'actualitat hi ha 50 projectes amb més de 2.000 treballadors.

- Estimula el comerç local: els excedents que aconseguen amb els ingressos per la venda de roba, s'inverteixen en la producció agrícola i en l'adquisició de productes bàsics.

A tot això cal afegir accions puntuals en casos d'emergència, en col·laboració amb les autoritats nacionals i altres organitzacions no governamentals. Al gener del 2013, unes inundacions a la província septentrional de Gaza van provocar que més de 150.000 persones fossin evacuades de les seves llars. En coordinació amb l'Institut Nacional per a la Gestió de Desastres del país africà, es van distribuir 50 tones de roba procedents de la nostra planta de l'Ametlla del Vallès (Vallès Oriental).

Un altre exemple: el nostre soci local ADPP-Moçambic va distribuir fins a 180 tones de roba al 2015 a orfenats, famílies vulnerables i comunitats rurals afectades per la falta de pluja o per inundacions.

Beneficis o perjudicis per el país receptor?

Hi ha qui afirma que la importació de roba de segona mà ofega la indústria tèxtil local i els mitjans de vida en alguns països en desenvolupament. A això s'afegeix que entre la comunitat internacional està àmpliament acceptat que la donació regular de béns en espècie per a grans grups de persones pot perjudicar els mercats locals i provocar una de-

pendència psicològica i material. Humana Fundación Pueblo para Pueblo no realitza donacions (excepte en casos d'emergència) sinó que mitjançant els seus socis locals ven la roba a preus baixos a petits comerciants amb la finalitat de satisfer la demanda del país, impulsar-hi l'activitat econòmica i generar-hi recursos per al desenvolupament.

Un estudi realitzat per Oxfam Gran Bretanya (el seu títol és “L'impacte del comerç de roba de segona mà als països en desenvolupament”) confirma que, als països amb baix poder adquisitiu, i per als ciutadans més pobres, la roba de segona mà és l'opció més assequible: no poden permetre's més que uns pocs articles de roba nova per a ocasions espe-

cial, per això, necessiten opcions assequibles que els nostres socis locals poden proporcionar-los. D'altra banda, en els últims anys s'ha advertit la següent tendència: molts consumidors prefereixen una peça de segona mà procedent d'Europa que una asiàtica tot i que sigui nova, a causa de l'evident diferència de qualitat.

Ja està disponible la Memòria 2016

Ja tens disponible la Memòria d'Activitat 2016, un document que veu la llum coincidint amb el 30è aniversari. Recull la informació i les dades més representatives del 2016 i també inclou referències als esdeveniments més rellevants de la nostra trajectòria. La Memòria, que està disponible a la nostra web, explica l'origen de la nostra activitat i l'evolució, per exemple, del número de punts de recollida que hi ha instal·lats al carrer, del número de

tones que hi hem pogut aplegar, dels recursos destinats a cooperació al desenvolupament i també del número de treballadors i treballadores a la plantilla, majoritàriament dones.

També està disponible la Memòria 2016 de la Federació Humana People to People, a la qual pertanyem. Explica, per exemple, que les escoles de formació de professorat de primària han capacitat a 12.500 persones. Ho pots consultar a www.humana.org.

Algunes de les dades més rellevants que inclou la Memòria són:

115.145 PERSONES involucrades en projectes de **COOPERACIÓ**

11.764 PERSONES involucrades en projectes de **SUPORT LOCAL A ESPANYA**

4.397 PARTICIPANTS en activitats de **SENSIBILITZACIÓ**

498 ACTIVISTES al programa d'**AGRICULTURA SOCIAL 3C**

550 PERSONES formen la **PLANTILLA**

2 MILIONS de **DONANTS** de tèxtil

1.370.000 CLIENTS a les **botigues secondhand**

Més secondhand a Barcelona

Ampliem l'oferta de botigues de moda sostenible amb noves apertures

Moda sostenible a l'abast de tots. Aquesta és la voluntat amb què augmenta anualment la nostra xarxa de botigues *secondhand*. A l'abril vam inaugurar nou establiment al carrer Mallorca de Barcelona, al barri de Sant Martí. Al juny també vam estar d'estrena, concretament en el número 33 del carrer Calàbria, també de la Ciutat Comtal, al cèntric barri de Sant Antoni. I a l'agost va ser el torn de l'avinuda de l'Albufera, 137, al barri de Vallecas, de Madrid.

Les nostres clientes busquen les millors peces al millor preu.

breus

Signem convenis amb Badia i Granollers

Recentment hem signat sengles convenis per a la recollida selectiva de tèxtil usat a Granollers i a Badia del Vallès. En el primer cas, hi aportem una quantitat econòmica per a l'àrea de Serveis Socials, que enguany s'invertirà en l'anomenat Projecte Moviment (a través de les arts escèniques com el moviment, l'expressió corporal i la dansa, es treballen aspectes relacionats amb l'autoestima, les relacions personals, les habilitats socials i la gestió emocional) i un hort social. Humana té 15 contenidors a Granollers. D'altra banda, a Badia del Vallès tenim cinc punts de recollida. En aquest cas, el conveni també estableix una aportació anual per a l'àrea de Benestar Social.

Fem front a la pobresa energètica

Humana va lliurar un xec al Consell Comarcal del Gironès per a la compra de bombetes LED dels "kits d'emergència" que es col·loquen en els habitatges en situació de pobresa energètica. Humana s'ocupa de la gestió del tèxtil usat en diversos municipis de la comarca.

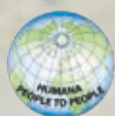

Posem en valor la importància del professorat

La figura del professor és clau per al desenvolupament de les comunitats. Els professionals degudament capacitats i motivats són fonamentals per a millorar l'educació i contribuir a la lluita contra la pobresa. Al 2016, uns 12.500 docents van rebre formació a les Escoles de Professors del Futur que impulsa la Fundació i la resta d'organitzacions que formem part d'Humana People to People.

Tres dècades treballant per la sostenibilitat gràcies a la teva col·laboració

HUMANA
Fundación Pueblo para Pueblo

30
AÑOS
1987-2017